

[Hans Nielsen.]

bliver drøftet, har jo ogsaa sine Virkninger, selv om det ikke fremkalder Regeringskriser. Det kan faa mange Følger, at vi drøfter denne Forespørgsel her, og man har jo sikkert ogsaa Bagtanker i saa Henseende.

Jeg kan ikke forstaa det hele anderledes end, at man har onde Tanker og onde Hensigter med denne Forespørgsel. Hvis man kun havde Interesse for de arbejdsløse og hjemløse, som der spørges saa smukt om i Forespørgselen, havde man kun behøvet at vente en Dag, saa vilde det Forslag, Socialministeren har forelagt om Hjælp til de arbejdsløse, være kommet til Behandling her, og saa kunde Forespørgerne have dokumenteret deres gode Villie til at hjælpe disse ulykkeligt stillede Mennesker. Det har man ikke haft Tid til, man skulde absolut stille en Forespørgsel, som ikke kunde føre til noget positivt.

Hvorfor gør man det nu? Jeg kan ikke se andet end, at man maa have den Hensigt at fremkalde en Diskussion, hvor de besiddendes Repræsentanter i denne Sal kan komme til at staa frem og skildre Forholdene indenfor visse Dele af deres Kredse som lige saa fortvivlede som dem, de arbejdsløse befinder sig i. En saadan Diskussion vil derfor naturligt have til Følge, at Interessen for den Indsamling, som foregaar til de arbejdsløse, slappes og splittes, og man kan vel efterhaanden ogsaa opagitere saa megen Modvillie, oparbejde saa meget Had til de arbejdsløse, at man faar en Sten lagt i Vejen for det fortræffelige Forslag, Socialministeren har lagt paa vort Bord.

Det vil jo alt sammen vise sig. Men det forekommer mig, at den Maade, den ærede Ordfører talte paa, var velegnet til at ophidse, idet han endogsaa søgte at ophidse mod den Løn, Tjenestekarlene faar ude paa Landet. Tænk, sagde han, en Tjenestekarls Løn er lig med 100 Tdr. Korn! Det er jo noget ganske nyt at stille Lønningerne i Forhold til Tønder Korn. Man forstaaer godt, at en saadan Talemaade kan gøre sin Virkning mange Steder; man tænker: Det er dog forfærdeligt, at en Tjenestekarl skal have en Løn, som om han fik 100 Tdr. Korn!

Jeg mener, det er en Udtalelse, som kun kan have onde Hensigter. I alle Tilfælde vil jo denne Udtalelse gaa sin Gang og blive diskuteret, og hvem jeg ved vil glæde sig over den, er de Arbejdsgivere, som har opsagt Overenskomsten med deres Arbejdere. De ser, at her, hvor der er Tale om arbejdsløse og hjemløse, drejer Ordføreren straks Talen hen paa den store Løn-

ning, Tjenestekarlene har — som efter min Mening ikke andrager 100 Tdr. Korn, men vel er 400—500—600 Kr. aarlig. Jeg maa beklage, at det ærede Medlem har indført saadanne Ting i sin Ordførertale i Dag, thi deraf vil alle jo være paa det rene med, at Hensigten med denne Forespørgsel er ikke den først og fremmest at komme de arbejdsløse og hjemløse til Hjælp.

For øvrigt maa jeg sige, at naar den ærede Ordfører absolut ønskede en principiel Diskussion om dette Spørgsmaal, saa skulde han have gjort Begyndelsen paa en anden Maade, for en af Hovedaarsagerne til de store Vanskeligheder i Øjeblikket er jo den, at Priserne paa Flæsk og Smør er faldet saa stærkt i England og Tyskland. Hvorledes vi skulde kunne hæve disse Priser ved at indføre en Grundskyld her i Landet, er et Problem, som ligger betydeligt over min Fantasi og Forstand. Men det ærede Medlem er sikkert Mand for at klare saadanne smaa Bagateller.

Jeg vil gerne takke den højtærede Statsminister for den Tale, han har holdt her i Dag, og for den Redegørelse, han har givet for Regeringens Stilling til hele det Problem, vi her drøfter. Jeg tror, man bliver nødt til at indrømme, at denne Tak er berettiget, thi det er jo ikke først nu, at Statsministeren har fremsat slige Udtalelser.

Straks efter at den nuværende Regering var dannet, udtalte Statsministeren, at Regeringen vilde søge at støtte baade Hjemmemarkedet og Eksportvirksomheden, og jeg tror, man fra Regeringens Side har gjort sit bedste paa begge Omraader. Jeg vil i Dag specielt rette en Tak til den højtærede Trafikminister for et Cirkulære, der den 1. December er udsendt til samtlige Amtmænd, hvori de opfordres til at henstille til Amts-, By- og Sogneraad, at disse ved fremtidige Licitationer vedrørende Leverancer til Gade- og Vejarbejder, uanset en mindre Prisforskel, i videst muligt Omfang vil støtte den bornholmske Stenindustri ved fortrinsvis at anvende bornholmsk Vejmateriale.

Det er glædeligt, at der er udgaet et saadant Cirkulære til Amtmændene, og det er beklageligt, at man ikke tager Hensyn til det, idet jeg erfarer, at Roskilde Amts Vejvæsen for ganske nylig har foretaget en større Bestilling paa Vejmateriale i Sverige, og det til Trods for, at der kun var en Forskel paa den danske og den svenske Pris af 6 Ø. pr. Kvadratmeter, saa det hele kun vilde have drejet sig om et meget ringe Beløb. Hvis vore offentlige Institutioner vilde følge